

Guddommelige Gådners perler

Udgivet med støtte fra Else Agersnaps bo

Bahá'u'lláh

Guddommelige Gåders perler

JAVÁHIRU'L-ASRÁR

DANSK BAHÁ'Í FORLAG

Guddommelige Gåders Perler
© 2008 Dansk Bahá'í Forlag
Oversat fra Gems of Divine Mysteries
Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup
ISBN 978-87-87155-03-8

Produktion: Fladså Grafisk, 45 55 96 04 00

INDLEDNING

Bahá'u'lláhs ti år lange eksil i Irak begyndte under de hårdeste betingelser og under den værste tilbagegang i bábí –troens skæbne. Det var imidlertid også vidne til den gradvise udkrystallisering af de mægtige åndelige kræfter, som skulle kulminere i deklARATIONEN af Hans verdensomspændende mission i 1863. I løbet af disse år strålede der ud fra Bagdad, skriver Shoghi Effendi, "bølge efter bølge, en kraft, en stråleglans, en herlighed, som umærkeligt genoplivede en døende tro, der var hårdt ramt, og som var ved at synke ned i mørke og truet af glemsel. Fra den udbredtes dag og nat og med større stigende energi, de første udstrålinger fra en åbenbaring, som i sin rækkevidde, sin righoldighed, sin drivkraft og omfanget og variationen i sin litteratur, var bestemt til at overgå Bábs egen."¹ Blandt de tidlige udstrømninger fra Herlighedens Pen er en lang arabisk epistel kendt under navnet Javáhirul-Asrár, som bogstaveligt betyder gådernes

"perler" eller "duft". Nogle af temaerne, som den formulerer bliver også uddybet på persisk – gennem forskellige åbenbaringsformer – i De Syv Dale og i Vishedens Bog, disse to udødelige bøger, som Shoghi Effendi har karakteriseret som henholdsvis Bahá'u'lláhs største mystiske komposition og Hans fremragende doktrinære værk. Guddommelige Gåders Perler figurerer utvivlsomt blandt de "Epistler, åbenbaret på det arabiske sprog"² som der refereres til i den sidstnævnte bog.

Bahá'u'lláh peger på, at et af de centrale temaer i bogen er "forvandling", som her betyder Den Lovedes genkomst i forskellige menneskelige klædninger. Faktisk udtaler Bahá'u'lláh i en indledende note over åbningslinierne i det originale manuskript:

Denne afhandling blev skrevet som svar til en søgende, som havde spurgt, hvorledes den lovede Mihdí kunne være blevet forvandlet til 'Alí-Muhammad (Báb). Spørgsmålet gav anledning til at uddybe flere emner, som alle kan bruges af og være nyttige for både dem, der søger og for dem har fundet [tro], om I kunne fatte med guddommelig dyds øje.

Søgeren, hentydet til i den ovenstående passage, var Siyyid Yúsuf-i-Sihdihí Isfahání, som på den tid boede i Karbilá. Hans spørgsmål blev videregivet til Bahá'u'lláh ved en mellemmand, og denne epistel blev åbenbaret som svar samme dag.

En række andre vigtige temaer i dette værk: årsagen til afvisning af fortidens profeter; faren ved en bogstavelig læsning af de hellige skrifter; meningen med Biblens tegn og varsler om den nye tilkendegivelses komme; bestandigheden i guddommelig åbenbaring; antydninger om Bahá'u'lláhs egen kommende åbenbaring; betydningen af sådanne symbolske udtryk som "dommedag", "opstandelsen", "opnåelse af det guddommelige nærvær", og "liv og død"; og stadierne i den åndelige søgen gennem "den søgendes have", "kærlighedens og henrykkelsens stad", den guddommelige enheds stad, "forundringens have", Staden af absolut intethed", "udødelighedens stad" og "staden uden navn eller beskrivelse".

Udgivelsen af Guddommelige Gåders Perler er et af projekterne til opfyldelse af femårsplanens mål, som blev annonceret i april 2001, som skal "berige oversættelserne af den hellige tekst til engelsk". Med denne

bog vil den vestlige læsers påskønnelse af en periode fyldt med muligheder forøges. Den er beskrevet af Shoghi Effendi som "våren i Bahá'u'lláhs åndelige lederskab", og hjælper Hans religions studerende til at få en mere dybtgående indsigt i dens gradvise udfoldelse.

Guddommelige Gåders Perler

*De guddommelige gåders kerne
i opstigningens rejser er fremsat for dem,
der længes efter at nærme sig Gud,
Den Almægtige, Den Evigt Tilgivende
– velsignet er den retfærdige
som drikker fra disse krystalklare strømme!*

HAN ER DEN OPHØJEDE, DEN HØJESTE!

Oh De som betræder retfærdighedens sti og ser barm- 1
hjertighedens åsyn! Deres brev blev modtaget, Deres
spørgsmål noteret og Deres sjæls søde toner hørtes fra
Deres hjertes inderste kamre. Derpå rejstes den gud-
dommelige viljes skyer for på Dem at regne med den
himmelske visdoms udstrømninger for at berøve Dem
alt, hvad De tidligere havde opnået, for at drage Dem
fra modsigelsens riger til enhedens tilflugt og føre
Dem til Hans lovs hellige strømme. Kan hænde De
kan drikke deraf, hvile deri, slukke Deres tørst, op-
friske Deres sjæl og blive talt blandt dem, som Guds
lys har retledet på denne dag.

Omgivet som jeg er af jordens hunde og alle landes 2
udyr i denne tid, skjult som jeg er i Mit inderste væs-
ens hemmelige bolig, forbudt som det må Mig være at
røbe det, som Gud har skænket Mig af Sin kundskabs
undere, perlerne i Hans visdom og tegnene på Hans
magt, er jeg dog uvillig til at skuffe forhåbningerne hos

en, som har nærmet sig storhedens helligdom, søgt at træde ind i evighedens enemærker og tragtet efter at hæve sig højt i denne skabelses uendelighed ved dag-gryet for den guddommelige forordning. Jeg vil derfor berette for Dem visse sandheder, fra dem som Gud har tilstået Mig, dette dog kun i den udstrækning som sjæle kan bære og sind udstå, at ikke de ondsindede rejser et ramaskrig eller hyklerne løfter deres bannere. Jeg bønfalder Gud om nådigt at hjælpe Mig med dette, thi, for dem der trygler Ham, er Han Den Alnådige, og af dem der er barmhjertige er Han Den Mest Barmhjertige.

- 3 Vid da, at det sømmer sig for Deres eminence at overveje fra første færd disse spørgsmål i Deres hjerte: Hvad har drevet de forskellige folkeslag og slægter på jorden til at afvise de apostle, som Gud har sendt til dem i Sin magt og styrke, som Han har oprejst til at ophøje Sin sag og forordnet at være evighedens Lamper i Sin enheds niche? Af hvilken grund har folk vendt sig fra dem, skændtes om dem, rejst sig imod dem og kæmpet imod dem? Med hvilken begrundelse har de nægtet at anerkende deres apostelskab og autoritet, ja benægtet deres sandhed og forhånet deres personer. Endog slået dem ihjel eller forvist dem?
- 4 Oh De som har sat Deres fod i kundskabens vildmark

og taget bolig i visdommens ark! Ikke førend De har fattet gåderne, som er skjult i det, som Vi skal berette for Dem, kan De håbe på at opnå staderne af tro og vished i Guds sag, og i de der er Hans sags manifestationer, Hans befalings daggry, Hans åbenbarings skatkamre og Hans kundskabs guldgrube. Om De forsømmer dette, vil De blive talt blandt dem, der ikke har stræbt efter Guds sag, ej heller indåndet troens duft fra vishedens klædning, ej heller bestaget den guddommelige enheds højdedrag, og heller ikke endnu anerkendt staderne for guddommelig oprigtighed i lovprisningens skikkelse og hellighedens væsen. Stræb da, oh Min broder, at begribe denne sag, at slørene må blive løftet fra Deres hjertes ansigt, og at De må blive regnet blandt dem, som Gud har benådet med et så gennemtrængende syn, at De kan se de mest hårfine virkeligheder i Hans herredømme, fatte Hans riges gåder, sanse tegnene på Hans hinsidige væsen i denne dødelige verden, og opnå et stade, hvori man ikke ser nogen forskel på Hans skabninger og ikke finder nogen brist i himlenes og jordens skabelse.³

Nu da talen har nået dette ophøjede og vanskelige tema og berørt denne mageløse og uigennemtrængelige gåde, skal De vide, at de kristne og jødiske folk ikke har fattet hensigten med Guds ord og de løfter, Han

gav dem i Sin Bog, og derfor har fornægtet Hans sag, vendt sig bort fra Hans profeter og afvist Hans beviser. Havde de blot fæstet deres blik på Guds eget vidnesbyrd, havde de nægtet at følge i fodsporene på de usle og de tåbelige blandt deres ledere og præster, ville de uden tvivl være nået frem til den ledelsens guldgrube og dydens skatkammer og drukket af det evige livs krystalklare vande i Den Albarmhjertiges stad, i Den Alherliges have og i Hans paradis' inderste virkelighed. Men da de har afvist at se med de øjne, som Gud har begavet dem med, og attrået andet end det, som Han i Sin barmhjertighed havde ønsket for dem, har de forvildet sig langt bort fra nærhedens ly, er blevet berøvet genforeningens levende vande og Hans nådes kildespring og har ligget som døde i deres eget selvs ligklæder.

- 7 Ved Guds magt og Hans kraft vil jeg nu berette om visse passager, åbenbaret i tidligere tiders bøger og nævne nogle af de tegn, som bebuder ankomsten af Guds manifestationer i Hans udvalgte helligede personer, at De må erkende daggryet for denne evigtvarende morgen og se denne ild der brænder i det Træ, der hverken er fra øst eller vest.⁴ Kan hænde Deres øjne bliver åbnede, når De opnår Deres Herres nærvær, og Deres hjerte tager del i de velsignelser, der er gemt inde

i de skjulte skatkamre. Giv da Gud tak, som har udvalgt Dem til denne nåde, og som har regnet Dem blandt dem, der er sikre på at møde deres Herre.

Dette er teksten fra det, der tidligere blev åbenbaret i 8
det første Evangelium i henhold til Mattæus, om de tegn, der nødvendigvis må indvarsle Hans komme, som skal komme efter Ham. Han siger: "Ve dem der skal føde, der giver bryst i de dage..."⁵, indtil Den Gådefulde Due, der synger i det inderste af evighedens hjerte og Den Himmelske Fugl, der slår triller på Det Guddommelige Lotustræ, siger: "Straks efter de dages undertrykkelse vil solen blive formørket, og månen skal ikke give sit lys, og stjernerne skal falde fra himlen, og himlens kraft skal rystes: og da skal Menneskesønnens tegn vise sig i himlen: og da skal alle jordens stammer sørge og de skal se Menneskesønnen komme i himlens skyer med magt og stor herlighed. Og Han skal sende sine engle med en trompets kraftige stød."⁶

I det andet Evangelium i henhold til Markus taler 9
Hellighedens Due på denne måde: "For de dage skal være en trængselstid, som der ikke har været magen til fra skabelsens begyndelse, da Gud skabte verden, indtil nu og heller aldrig vil komme."⁷ Og den synger senere med de samme melodier som tidligere uden

ændring eller forandring. Sandelig, Gud bevidner, sandheden i Mine ord.

- 10 Og i det tredje Evangelium i henhold til Lukas står der: "Der skal være tegn i solen, månen og stjernerne, og på jorden vil der være nød blandt nationerne med rådvildhed; havet og bølgerne vil bruse; og himlens magt vil ryste. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og stor herlighed. Og når disse ting begynder at ske, vid da, at Guds Rige er kommet nær."⁸
- 11 Og i det fjerde Evangelium i henhold til Johannes, står der: "Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, sandhedens ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig. Men også I skal vidne, for I har været med mig fra begyndelsen."⁹ Og andre steder siger Han: "Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer."¹⁰ Og: "Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt sådan til jer ..." "¹¹ Og endnu engang: "Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom."¹² Og "Men

når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer."¹³

Således er versenes tekster åbenbaret i fortiden. Ved Ham, ved siden af hvem der ikke er nogen anden Gud, har Jeg valgt at fatte Mig i korthed, for om Jeg skulle berette om alle de ord, der er blevet sendt ned til Guds profeter fra Hans overjordiske herligheds verden og Hans suveræne magts rige ville alle verdens sider og epistler ikke være tilstrækkelige til at udtømme Mit tema. Henvvisninger magen til dem, der er omtalt, ja, selv nogle ædle og ophøjede, er blevet givet i alle for-dum tiders bøger og skrifter. Om det skulle være Mit ønske at berette om alt, der er blevet åbenbaret i fortiden, ville jeg sandelig være i stand til at gøre det i kraft af det, som Gud har skænket Mig af Sine kundskabs og krafts underer. Jeg er imidlertid tilfreds med det, som er blevet nævnt, at De ikke skal blive træt på Deres rejse eller føle Dem fristet til at vende om, eller at De skulle bliver ramt af bedrøvelse og sorg og overvældet af modløshed, bekymringer og udmattelse. Vær rimelig i Deres dom og reflekter over disse ophøjede ytringer. Forhør Dem så om dem, der påstår sig at have kundskab uden et bevis eller vidnesbyrd fra 12 13

Gud, og som forbliver uagtsomme om disse dage, hvor kundskabens og visdommens sfære er steget op over guddommelighedens horisont, idet den til enhver skænker hans ret og tildeler alle deres rang og begrænsning med hensyn til, hvad de kan sige om disse hentydninger. Sandelig, deres meninger har forvirret menneskesindet, og det som de skjuler af fuldendt visdom og latent kundskab fra Gud, har selv de mest hellegede sjæle været ude af stand til at afdække.

- 14 Om de sagde: "Disse ord er sandelig fra Gud, og har ingen fortolkning anden end deres ydre betydning", hvilken indsigelse kan de komme med mod de vantro blandt Bogens folk? For da de sidstnævnte så de tidligere passager i deres skrifter og hørte den bogstavelige fortolkning fra deres præster, nægtede de at anerkende Gud i dem, der er Hans enheds manifestationer, fortolkerne af Hans oprigtighed, og legemliggørelserne af Hans hellighed og forsømte at tro på dem og underkaste sig deres myndighed. Grunden var, at de ikke så solen formørkes eller himlens stjerner falde til jorden eller englene synligt nedstige til jorden, og således kappedes de med Guds profeter og budbringere. Ja, for så vidt som de fandt dem forskellige fra deres egen tro og overbevisning, slyngede de endog mod dem sådanne beskyldninger om svindel, dårskab, egensindighed og

vantro, som Jeg skammer Mig over at berette om. Henhold Dem til Koranen, at De må finde omtale af alt dette og være af dem, der forstår dets betydning. Selv på denne dag venter disse mennesker på fremkomsten af det, som de har lært fra deres doktorer og indsuget fra deres præster. Således siger de: "Hvornår skal disse tegn åbenbares, at vi kan tro?" Men hvis dette var tilfældet, hvorledes kunne De gendrive deres argumenter, ugyldiggøre deres beviser og udfordre dem på deres tro og deres forståelse af deres bøger og deres ledes udtalelser?

Og om de svarede: "De bøger der er i hænderne på dette 15 folk, og som de kalder Evangeliet og tillægger Jesus, Marias Søn, er ikke åbenbaret af Gud og kommer ikke fra manifestationerne selv", ville dette simpelthen indebære et ophør i den rigelige nåde fra Ham, der er Kilden til al nåde. Hvis dette er således, ville Guds vidnesbyrd til Hans tjenere have været ufuldkomment og Hans gunst vist sig at være ufuldstændig. Hans barmhjertighed ville ikke have skinnet strålende, ej heller ville Hans nåde have overskygget alle. For hvis, ved Jesu himmelfart, Hans Bog ligeledes var opfaret til himlen, hvorledes kunne Gud da irettesætte og tugte menneskene på Opstandelsens Dag, som det er skrevet af troens imamer og bekræftet af dens hæderkronede præster?

- 16 Overvej da i Deres hjerte: Da sagerne står, sådan som De er vidne til, og som Vi også er vidne til, hvortil kan De da flygte, og hos hvem skal De søge beskyttelse? Til hvem vil De vende Deres blik? I hvilket land vil De dvæle og hvilket sæde skal De sidde på? Hvilken sti skal De betræde, og hvornår vil De finde hvile? Hvad skal der blive af Dem til slut? Hvortil skal De sikre Deres tros reb og fæstne Deres lydigheds bånd? Ved Ham der åbenbarer sig i sin enhed, og hvis eget Selv bærer vidnesbyrd om Hans enhed! Om der i Deres hjerte antændes Guds kærligheds brændende fakkell, ville De ikke søge hvile eller ro, ej heller latter eller fred, men ville ile med at bestige de højeste tinder i rigerne af guddommelig nærhed, hellighed og skønhed. De ville klage som en sørgende sjæl og græde som et hjerte fyldt med længsel. Ej heller ville De vende tilbage til Deres hjem og Deres bolig, medmindre Gud afslørede for Dem Sin sag.
- 17 Oh De som har hævet Dem til ledelsens rige og er opsteget til dydens rige! Om De attrår at begribe disse himmelske hentydninger, at bevidne den guddommelige kundskabs gåder og at blive bekendt med hans altomfattende Ord, så passer det sig for Deres eminence at forhøre Dem om disse og andre spørgsmål, som angår Deres oprindelse og endelige mål fra dem, som

Gud har gjort til sin kundskabs Kildespring, sin visdoms Himmel og sine gåders Ark. For var det ikke for de strålende lys, som skinner over Hans Væsens horisont, ville menneskene ikke kende deres højre hånd fra den venstre, end mindre kunne de bestige de inderste virkeligheders tinder eller sondere dybderne af deres underfundighed! Vi bønfalder derfor Gud om at sænke os ned i disse brusende have, for at benåde os med nærværet af disse livsbekræftende briser og sørge for, at vi forbliver på disse guddommelige og ophøjede enemærker. Måske kan vi opgive alt det, som vi har taget fra hinanden og afklæde os sådanne lånte klæder, som vi har stjålet fra vore medmennesker, at Han i stedet må iføre os sin nådes dragt og sin ledelses klædebon og lade os træde ind i kundskabens stad.

Hvem der end træder ind i denne stad, vil fatte enhver 18
videnskab før han undersøger dens gåder og vil fra dens træers blade opnå en kundskab og visdom, som omfatter de guddommelige domæners gåder, som er skrinlagt i skabelsens skatkamre. Forherliget være Gud, dens Skaber og Former, oven over alt hvad Han har frembragt og forordnet deri! Ved Gud, Den Suveræne Beskytter, Den Selvbestående, Den Almægtige! Om Jeg for Deres øjne skulle afsløre denne stads porte, som er blevet forment af magtens og kraf-

tens højre hånd, ville De skue det, som ingen før Dem har skuet og ville have bevidnet det, som ingen anden sjæl nogensinde har været vidne til. De ville fatte de dunkleste tegn og de mest uforståelige hentydninger og ville klart skue begyndelsens gåder i slutpunktet. Alting vil blive gjort let for Dem, ild ville blive vendt til lys, kundskab og velsignelse, og De ville forblive i sikkerhed i hellighedens forgård.

- 19 Hvis De derimod bliver berøvet kernen i Hans visdoms gåder, som vi har meddelt Dem under slørene af disse velsignede og gribende ord, ville De blive ude af stand til at opnå blot et stænk fra de guddommelige haves kundskab eller den guddommelige krafts krystalklare strømme, og ville i Moderbogen, ved enhedens pen og af Guds finger blive nedfældet som uvidende. Ej heller ville De blive i stand til at fatte et enkelt ord fra Bogen eller en enkelt ytring fra Guds slægt¹⁴ vedrørende gåderne om begyndelsen og enden.
- 20 Oh De som Vi aldrig har mødt i det ydre, og som Vi dog i det indre sætter højt i Vort hjerte! Vær retfærdig i Deres dom og fremstil Dem for Ham, som ser og kender Dem, også selv om De ikke ser Ham eller kender Ham: Findes der nogen sjæl, der kan belyse disse ord med så overbevisende argumenter, klare vidnesbyrd og umiskendelige hentydninger for at berolige

den søgendes hjerte og befri den lyttendes sjæl? Nej, ved den i hvis hånd Min sjæl er! Ingen skal drikke blot en dugdråbe deraf, medmindre han træder ind i denne stad, en stad hvis fundamenter hviler på bjerge af karmoisinrøde sten, hvis mure er hugget i guddommelig enheds krysolit, hvis porte er gjort af udødelighed, og hvis jord spreder guddommelig nådes vellugt. Når Vi nu har meddelt Dem visse skjulte gåder, under talrige dølgende slør, vender Vi tilbage til Vor forklaring af fordums bøger, at måske De ikke mister fodfæstet og med fuldstændig vished kan modtage den andel, som Vi vil skænke Dem af de bølgende oceaner i Guds navnes og egenskabers rige. 21

Det er nedfældet i alle Evangeliets bøger, at Han der er Ånden¹⁵ talte til sine disciple med ord af rent lys, idet Han sagde: "Vid at himmel og jord skal forgå, men Mine ord skal aldrig forgå."¹⁶ Som klart og tydeligt for Deres eminence, betyder disse ord udadtil, at Evangeliets bøger vil forblive i folkets hænder til verdens ende, at deres love ikke vil blive ophævet, at deres vidnesbyrd ikke vil blive afskaffet, og at alt, hvad der er blevet pålagt, foreskrevet eller forordnet deri, vil vare for evigt. 22

Oh Min broder! Helliggør Deres hjerte, oplys Deres sjæl og skærp Deres syn, at De kan opfatte de søde 23

toner fra himlens fugle og melodierne fra de hellighedens Duer, der synger i evighedens rige og måske fatte den indre betydning i disse ytringer og deres skjulte gåder. I modsat fald, om De fortolkede disse ord i henhold til deres ydre betydning, ville De aldrig kunne bevise sandheden i Hans sag, som kom efter Jesus, ej heller gøre modstanderne tavse eller sejre over de stridende vantro. For de kristne præster bruger dette vers til at bevise, at Evangeliet aldrig skal ophæves og at, selv om alle tegnene i deres bøger blev opfyldt og Den Lovede viste sig, ville Han ikke have andet at tage sin tilflugt til, end at herske over folket i henhold til Evangeliets forordninger. De strides om, at hvis Han åbenbarede alle de tegn, der ses i bøgerne, men påbyder andet end det, som Jesus havde påbudt, ville de hverken anerkende Ham eller følge Ham, så klar og tydelig er denne sag i deres øjne.

- 24 De kan sandelig høre de lærde og de tåbelige blandt folk udtale de samme indvendinger på denne dag, idet de siger: "Solen er ikke stået op i vest, ej heller har udråberen råbt mellem himmel og jord. Vand har ikke oversvømmet visse lande; Dajjál (Antikrist)¹⁷ har ikke vist sig. Sufyání¹⁸ har ikke rejst sig; ej heller er templet blevet bevidnet i solen." Jeg hørte med Mine egne øren en af deres præster forkynde: "Om alle disse tegn skul-

le ske og den længe ventede Qá'im vise sig, og om Han skulle forordne, også i henhold til vore sekundære love, noget andet end det, som er blevet åbenbaret i Koranen, ville vi helt sikkert sigte Ham for svindel og dræbe Ham og for altid nægte at anerkende Ham," og andre udtalelser, som fornægttere kommer med. Og alt dette, når Genopstandelsens Dag er blevet indvarslet, og Trompeten har lydt, og alle jordens og himlens beboere er blevet samlet og vægten er blevet udpeget og broen anlagt, og versene sendt ned, og solen er skinnet frem, og stjernerne er blevet udvisket, og sjælene er blevet kaldt til live, og Åndens ånde har pustet, og englene er blevet opstillet i rækker, og paradiset er bragt nær, og helvede er sat i brand! Alt dette er sket, og dog, til denne dag har ikke en eneste af disse folk anerkendt dem! De ligger alle som døde i deres egne ligklæder, med undtagelse af dem der har troet på Gud og vendt tilbage til Ham, som på denne dag glæder sig i Hans himmelske paradis, og som træder Hans velbehags sti.

Tilslørede, som de er i deres eget selv, har flertallet af 25 menneskene ikke opfattet hellighedens søde toner, indåndet nådens vellugt eller søgt vejledning, som Gud har påbudt, fra dem, der er skrifternes vogtere. Han kundgør, og Hans ord er svisselig sandheden:

"Spørg dem, der har fået påmindelsen, hvis I ikke ved det."¹⁹ Nej, de har snarere vendt sig bort fra dem og i stedet fulgt deres egne forfængelige forestillingers Sámiri²⁰. Således har de forvildet sig bort fra deres Herres nåde, og ikke kunnet opnå Hans Skønhed i Hans nærværs dag. For ikke så snart var Han kommet til dem med et tegn og et vidnesbyrd fra Gud, før det samme folk, som ivrigt havde ventet på Hans åbenbarings dag, som havde anråbt Ham ved dag og ved nat, som havde bønfoldet Ham om at samle dem i Hans nærvær og give at de måtte ofre deres liv på Hans sti, blive retledt ved Hans vejledning og oplyst af Hans lys – fordømte og spottede dette selvsamme folk Ham og påførte Ham sådanne grusomheder, som det overgår Min evne at fortælle om og Deres evne at høre. Min egen pen råber højt i dette øjeblik og blækket græder i smerte og stønner. Ved Gud! Om De lyttede med Deres indre øre, ville De sandelig høre klageråbene fra himlens beboere; og om De skulle fjerne sløret fra Deres øjne, ville De se himlens jomfruer overvundne og de hellige sjæle overvældede, idet de slår sig i ansigtet og ligger faldne i støvet.

- 26 Ak ve, ak ve hvad der overgik Ham, der var manifestationen af Guds selv og det som Han og Hans elskede måtte lide! Folket påførte dem, hvad ingen sjæl nogen-

sinde har påført en anden, og hvad ingen vantro har gjort mod en troende eller lidt ved hans hånd. Ak ve, ak ve! Det udødelige Væsen sad på det mørke støv, Helligånden klagede i herlighedens ly, troens søjler smuldrede i det ophøjede herredømme, verdens glæde blev til sorg i det højrøde land, og Nattergalens stemme blev tavs i det gyldne rige. Ve dem, for det som deres hænder har øvet, og for det de har begået!

Lyt da til det som himlens Fugl ytrede i de sødeste og mest underfulde toner og i de mest perfekte og ophøjede melodier om dem – en ytring der vil opfylde dem med anger fra nu af til "den dag, da menneskene skal stå foran alverdens Herre": "Skønt de før havde bedt for sejr over dem, der ikke troede, troede de dog ikke på Ham, om hvem de havde kundskab, da Han kom til dem. Må Gud forbande de vantro!"²¹ Sådan er i sandhed deres tilstand og frembringelser i deres forfængelige og tomme liv. Inden længe skal de kastes i lidelsernes ild og ikke finde nogen til at hjælpe eller støtte dem.

Lad Dem ej sløre af noget, der er åbenbaret i Koranen eller hvad De har lært af værker fra Solene af pletfrihed og majestæts Måner²² med hensyn til tekstens forvanskning af fanatikerne eller dens ændringer ved de fordærvede. Med disse udsagn menes kun visse kon-

krete og klart påviste passager. På trods af Min svaghed og fattigdom ville jeg helt sikket, om Jeg ønskede det, være i stand til at forklare disse passager for Deres eminance. Men dette ville bortlede os fra vort formål og føre os på afveje fra den udstrakte sti. Det ville neddykke os i begrænsede hentydninger og aflede os fra det, som er elsket i Den Alpristes forgård.

- 29 Oh De, som nævnes i den udbredte skriftrulle, og som i det dystre mørke, som nu hersker, er blevet oplyst af strålerne fra det hellige Bjerg i den guddommelig åbenbarings Sinai! Rens Deres hjerte for enhver blasfemisk hvisken og hæslig hentydning, som De har hørt i fortiden, at De kan indånde evighedens søde Dufte fra troskabens Josef, få adgang til det himmelske Ægypten og opfatte oplysningens vellugte fra denne strålende og lysende epistel, en epistel hvori Pennen har indskrevet Hans Herres navns urgamle mysterier, Han som er Den Ophøjede, Den Højeste. Måske vil De blive nedfældet i de hellige epistler blandt dem, der er helt forvissede.
- 30 Oh De, som står foran Min Trone og dog ikke ved det! De skal vide, at den, som søger at bestige de guddommelige tindere mysterier, må nødvendigvis til det yderste af sin formåen og evne stræbe for sin tro, således at ledelsens sti kan blive ryddet for ham. Og om

han møder En, der gør fordring på en sag fra Gud, og som i sig indeholder et vidnesbyrd, der er udover menneskers evne at frembringe, må han nødvendigvis følge Ham i alt, hvad Han ønsker at forkynde, byde og forordne, også om Han skulle bestemme, at havet var land eller erklære jorden at være himmel, eller at den første ligger over den anden eller under den, eller forordner nogen som helst forandring eller forvandling, for han er, sandelig vidende om de himmelske mysterier, de usete skarpsindigheder og Guds forordninger.

Om enhver nations folk overholdt det, som er blevet nævnt, ville sagen gøres enkel for dem, og disse ord og hentydninger ville ikke afholde dem fra Guds navnes og egenskabers Hav. Og om folket havde kendt denne sandhed, ville de ikke have fornægtet Guds gunstbevisninger, ej heller ville de have rejst sig mod, bestridt og afvist Hans profeter. Lignende passager kan også findes i Koranen, om sagen undersøges omhyggeligt. 31 32

De skal endvidere vide, at det er gennem sådanne ord, at Gud prøver sine tjenere og efterprøver dem, idet Han skiller den troende fra den vantro, den frigiorte fra den verdslige, den fromme fra den lastefulde, den godgørende fra den uretfærdige og så videre. Således har hellighedens Due proklameret:" Regner menne-

skene med, at de får lov til at være i fred? At de kan sige: 'Vi tror!' uden at blive udsat for prøvelse?"²³

- 33 Det sømmer sig for den vejfarende på Guds sti og en vandrer på Hans vej at frigøre sig fra alle, som er i himlene og alle, som er på jorden. Han skal forsage alt uden Gud, at måske nådens porte kan låse sig op for hans ansigt og forsynets briser kan vifte over ham. Og når han på sin sjæl har indskrevet det som vi har forundt ham af indbegrebet af indre mening og forklaring, vil han fatte alle hemmelighederne i disse betydninger, og Gud vil skænke hans hjerte en guddommelig ro og kan få ham til at blive en af dem, der har fred i sig selv. På samme måde vil De forstå meningen med alle de dunkle vers, som er blevet sendt ned angående det spørgsmål, De stillede denne Tjener som sidder på ydmygelsens sæde, som går på jorden som en forvist uden nogen til at vise velvilje, trøste, hjælpe eller assistere sig, som har sat hele sin lid til Gud, og som til alle tider proklamerer: "Vi tilhører Gud, og til Ham vender vi tilbage."²⁴
- 34 De skal vide, at de passager, som vi har kaldt "dunkle" fremstår således kun i deres øjne, som ej har hævet sig over ledelsens horisont og nået kundskabens tinder i nådens tilflugtssteder. For ellers er for dem, der har anerkendt guddommelig åbenbarings guldgrube og

med Hans inspiration set mysterierne i guddommelig myndighed, alle Guds vers tydelige og alle Hans betydninger klare. Sådanne mennesker opfatter de indre mysterier, som er blevet iklædt ordenes klædning så klart, som I ser solens hede eller vandets væde, ja endda mere tydeligt. Umådelig ophøjet er Gud over vor lovprisning af Hans elskede, og over deres pris af Ham!

Nu da Vi har nået dette højst fortrinlige emne og nået 35
så opløftede højder i kraft af det, som er flydt fra denne Pen ved Guds uforlignelige gunstbevisninger, Han som er Den Ophøjede, Den Højeste, er det Vort ønske at afsløre for Dem visse stader på den vejfarendes rejse mod sin Skaber. Måske vil alt, hvad Deres eminence har ønsket, blive åbenbaret for Dem, at beviset må blive fuldstændigt og rigt på velsignelse.

Vid i sandhed, at den søgende, ved begyndelsen af sin 36
søgen efter Gud, skal træde ind i Ransagelsens Have. På denne rejse sømmer det sig for den vejfarende at frigøre sig fra alt uden Gud og at lukke sine øjne for alt, der er i himlene og på jorden. Der må ikke i hans hjerte dvæle hverken had eller kærlighed til nogen sjæl, i den grad at de kunne hindre ham i at opnå Den himmelske Skønheds bolig. Han må helliggøre sin sjæl fra herlighedens slør og afstå fra at rose sig af disse verds-

lige forfængeligheder, ydre kundskab eller andre gaver som Gud måtte have skænket ham. Han må søge efter sandheden efter bedste evne og anstrengelse, så Gud kan lede ham på sin gunsts stier og ad sin barmhjerlighedens veje. For Han er sandelig den bedste hjælper for sine tjenere. Han siger, og Han taler visselig, sandhed: "De der kæmper for Os, dem vil Vi lede ad Vore veje."²⁵ Og videre: Frygt Gud, og Gud giver jer viden"²⁶

- 37 På denne rejse bliver den søgende vidne til myriader af ændringer og forvandlinger, sammenløb og afvigelser. Han ser guddommelighedens underer i skabelsens mysterier og opdager ledelsens stier og sin Herres veje. Således er statet for dem, der søger Gud, og således er de højder, der nås af dem, der haster til Ham.
- 38 Så snart den søgende er steget op til dette stade, vil han gå ind i kærlighedens og henrykkelsens stad, hvorpå kærlighedens vinde vil blæse og åndens brise vifte. På dette stade bliver den søgende så overvældet af længslens ekstase og vellugt, at han ikke kan skelne venstre fra højre, ej heller kan han skelne mellem land og hav eller ørkenen fra bjerget. Hvert øjeblik brænder han med længslens ild og bliver fortæret af adskillelsens stormløb i denne verden. Han iler gennem kærlighedens Paran og gennemrejser henrykkelsens Horeb.

Nu ler han, så græder han såre; nu hviler han i fred, så skælver han af frygt. Intet kan ængste ham, intet kan lægge sig i vejen for hans hensigt, og ingen lov kan holde ham tilbage. Han står rede til at adlyde, hvad end hans Herre skulle behage at bestemme med hensyn til hans begyndelse og ende. Med hvert et åndedræt ofrer han sit liv og sin sjæl. Han blotter sit bryst for at møde fjendens pile og løfter sit hoved for at hilse skæbnens sværd; han kysser endog hånden på den, der ønsker at myrde ham og overgiver alt, han ejer. Han opgiver ånd, sjæl og legeme på sin Herres sti, og dog gør han dette ved tilladelse fra sin Elskede og ikke af sit eget indfald og ønske. De vil finde ham kold i ilden og tør i havet, opholde sig i hvert et land og betræde hver en sti. Den der rører ham i denne tilstand vil opfatte heden i hans kærlighed. Han vandrer på frigjorthedens højedrag og gennemrejser forsagelsens dalstrøg. Hans øjne forventer stedse at se underne i Guds barmhjertighed og skuer ivrigt efter Hans skønheds stråleglans. Velsignet er sandelig de, der har opnået dette stade, for dette er stadet for de fyrige elskende og de henrykte sjæle.

Og når dette stadium af rejsen er til ende og den vejfarende har hævet sig op over dette ophøjede stade, går han ind i Den Guddommelige Enheds Stad og en- 39

hedens have og frigjorthedens forgård. På dette plan kaster den søgende alle tegn, hentydninger, slør og ord bort og ser alt med et øje oplyst af de skinnende lys, som Gud selv har kastet på ham. På sin rejse ser han alle forskelligheder vende tilbage til et enkelt ord og alle hentydninger kulminere i et enkelt punkt. Dette bevidner han, der sejlede på ildens ark og fulgte den inderste sti til herlighedens højdepunkt i udødelighedens rige: "Kundskab er ét punkt som dårerne har mangfoldiggjort."²⁷ Det er dette stade, der er blevet hentydet til i denne overlevering: "Jeg er Ham selv, og Han er Mig, undtagen at Jeg er hvad Jeg er, og Han er hvad Han er."²⁸

- 40 Om Han, der er legemliggørelsen af enden, sagde: "Sandelig, Jeg er begyndelsens punkt", ville Han i sandhed tale sandt. Og om Han siger: "Jeg er en anden end Ham", ville dette også være sandt. Ligeledes om Han proklamerede: "Sandelig, Jeg er himlens og jordens Herre", eller "kongernes Konge", eller "Herren over Riget i det høje", eller "Muhamed eller Alí eller deres efterkommere, eller alle andre, ville Han i sandhed proklamere Guds sandhed. Han hersker, sandelig, over alle skabte ting og står højt hævet over alt uden Ham. Har De ikke hørt, hvad der er blevet sagt tidligere: "Muhamed er vor første, Muhamed vor sidste,

Muhamed vort alt."? Og andetsteds: "De kommer alle frem fra det samme lys"?

På dette stade befæstes sandheden om Guds enhed og om tegnene på Hans ukrænkelighed. De skal sandelig se dem alle rejse sig over Guds magts skød og favnet i Hans nådes arme ej heller kan der skelnes mellem Hans skød og Hans arme. At tale om forandring eller forvandling på dette niveau ville være ren blasfemi og fuldkommen ugudelighed, for dette er det stade, hvori den guddommelige enheds lys skinner og Hans enheds sandhed udtrykkes og strålerne fra den evige morgen genspejles i ophøjede og trofaste spejle. Ved Gud! Om Jeg åbenbarede det fulde mål af det, som Han har forordnet for dette stade, ville menneskers sjæle forlade deres legemer, den indre virkelighed i alt blive rystet i sin grundvold, de, som dvæler i skabelsens rige, ville blive målløse, og de, der bevæger sig i hentydningens lande ville svinde bort til lutter intethed.

Har De ikke hørt: "Guds skabning er uforanderlig"?²⁹ 42

Har De ikke læst: "Du vil ikke finde nogen ændring i Guds sædvane"?³⁰ Har De ikke vidnet om sandheden: "I Den Barmhjertiges skabelse ser du ingen mangel"?³¹ Ja, ved Min Herre! De som dvæler i dette Ocean, de der sejler på denne Ark, bevidner ingen forandring i Guds skabelse og ser ingen forskelle på Hans jord. Og

dersom Guds skabelse ikke er tilbøjelig afveksling og forvandling og forandring, hvorledes kunne da Hans eget væsens manifestationer være underkastet det? Umådelig ophøjet er Gud over alt, som vi kan forestille os om Hans sags åbenbarere, og uendelig forherliget er Han over alt, hvad de kan sige med hensyn til Ham!

- 43 Store Gud! Dette hav bar strålende perler i sit skød;
Vinden har rejst en bølge, der kaster dem op på
land.
Så tag din kappe af og kast dig deri,
Og hør op med at rose dig af færdigheder; de tjener
dig ikke mere!
- 44 Dersom De er blandt denne stads beboere i den guddommelige enheds ocean, vil De anse alle Guds profeter og budbringere for én sjæl og én krop, som ét lys og én ånd på en sådan måde, at den første blandt dem ville være den sidste og den sidste den første. Thi de har alle rejst sig for at kundgøre Hans sag og har grundfæstet den guddommelige visdoms love. De er hver og en manifestationerne af Hans selv, Hans magts guldgruber, Hans åbenbarings skatkamre, dæmringsstederne for Hans stråleglans og Hans lys' morgengry. Gennem dem bliver tegnene på ukrænkelighed åben-

baret i alle tings virkelighed og enhedens tegn i alle væseners kerner. Gennem dem bliver forherligelsens elementer i de himmelske virkeligheder og lovprisningens fortolkere i de evige kerner åbenbaret. Fra dem er al skabelse udgået og til dem skal alt, hvad der er blevet omtalt vende tilbage. Og da de i deres inderste væsen er de samme himmellegemer og de selv samme mysterier, bør De se på deres ydre tilstand i det samme lys, at De kan genkende dem alle som ét væsen, ja finde dem forenede i deres ord, tale og ytringer.

Om De på dette stade betragter den sidste af dem som 45 den første eller omvendt, ville De visselig tale sandhed, som det er forordnet af Ham, der er Guddømmens kilde-spring og Herredømmets udspring: "Sig: Påkald Gud eller påkald Den Barmhjertige! Han har krav på de skønneste navne."³² For de er alle manifestationerne af Guds navn, Hans egenskabers dæmringssteder, guldgruberne for Hans magt og brændpunkterne for Hans herredømme, medens Gud – ophøjet være Hans magt og herlighed – i sin kerne er helliget over alle navne og ophøjet over selv de ædleste egenskaber. Betragt ligeledes beviserne på guddommelig almagt både i deres sjæle og deres menneskelige skikkelse, at Deres hjerte kan beroliges og at De kan være af dem, der iler gennem Hans nærheds riger.

- 46 Jeg skal her gentage mit tema, at dette måske kan hjælpe Dem til at anerkende Deres Skaber. De skal vide, at Gud – ophøjet og forherliget være Han – på ingen måde åbenbarer Sin inderste kerne og virkelighed. Fra umindelige tider har Han været tilsløret i sin kernes evighed og skjult i uendeligheden af Sit eget Væsen. Og da Han agtede at give Sin skønhed til kende i navnenes rige og åbenbare Sin herlighed i egenskabernes verden, bragte Han frem sine profeter fra det usynlige plan til det synlige, at Hans navn "Den Åbenbare" kunne skelnes fra "Den Skjulte" og Hans navn "Den Sidste" skelnes fra "Den Første", og de ord opfyldes: "Han er Den Første og Den Sidste; Den Sete og Den Skjulte; og Han kender til alting."³³ Således har Han åbenbaret disse mest fortræffelige navne og mest ophøjede ord i manifesteringerne af Sit Selv og spejlingerne af Sit Væsen.
- 47 Det står derfor fast, at alle navne og egenskaber vender tilbage til disse ophøjede og helligede himmellegemer. Ja, alle navne vil findes i deres navne, og alle egenskaber kan ses i deres egenskaber. Set i dette lys ville dette, om De kalder dem ved alle Guds navne, være sandt, da alle disse navne er et og det samme som deres eget Væsen. Forstå da hensigten med disse ord og vogt den

i Deres hjertes tabernakel, at De kan anerkende indebyrden af Deres forespørgsel, opfylde dem i henhold til det, som Gud har forordnet for Dem og blive således talt blandt dem, der er nået til Hans hensigt.

Alt hvad De har hørt om Muhamed, Hasans søn³⁴ - må 48
alle deres sjæle, der er nedsænket i åndens oceaner blive ofret for Hans skyld – er sandt ud over enhver skygge af tvivl, og vi er sandelig alle trofaste over for Ham. Men troens imamer har fastsat Hans bolig til staden Jábulqá,³⁵ som de har skildret i besynderlige og underfulde tegn. At fortolke denne stad i henhold til overleveringens bogstavelige betydning ville helt sikkert vise sig at være umuligt, ej heller kan en sådan stad findes. Om De søgte i de yderste afkroge af jorden, ja undersøgte den i sin længde og bredde så længe, som Guds evighed har varet og Hans herredømme vil bestå, ville De aldrig finde en stad, sådan som de har beskrevet, for jorden i sin helhed kunne hverken rumme eller omfatte den. Om De førte Mig til denne stad, kunne Jeg helt sikkert føre Dem til dette Hellige Væsen, som folket har begrebet efter, hvad de ejer og ikke efter, hvad der passer sig for Ham! Da dette ikke er i Deres magt, har De ingen anden tilflugt end at fortolke beretningerne og overleveringerne fra disse lysende sjæle symbolsk. Og da en sådan

fortolkning behøves for de overleveringer, der angår den førnævnte stad, således er det også nødvendigt for dette Hellige Væsen. Når De har forstået denne fortolkning, har De ikke længere behov for "forvandling" eller noget andet.

- 49 Vid da, at eftersom alle profeterne blot er en og den samme sjæl, ånd, navn og egenskab, må De ligeledes se dem alle som bærende navnet Muhamed og værende søn af Hassan, som er dukket frem fra Guds magts Jábulqá og Hans nådes Jábulsó. For med Jábulqá menes intet andet end evighedens skatkamre i den højeste himmel og de usete stæder i den overjordiske verden. Vi bærer vidnesbyrd om, at Muhamed, søn af Hasan, faktisk var i Jábulqá og viste sig derfra. Således venter den som Gud vil åbenbare i denne stad, indtil Gud har sat Ham på sit herredømmes sæde. Vi anerkender, visselig, denne sandhed og er loyale over for hver og en af dem. Vi har her valgt at være kortfattet i vor forklaring af Jábulqás betydninger, men om De er af dem, der virkelig tror, vil De med vished fatte alle de sande betydninger af de mysterier, der ligger skjult i disse epistler.
- 50 Men med hensyn til Ham, der viste sig i året tres, har Han hverken behov for forvandling eller fortolkning, for Hans navn var Muhamed, og Han var en efter-

kommer af troens imamer. Således kan det virkelig siges om Ham, at Han var Hasans søn, som det utvivlsomt er klart og tydeligt for Deres eminence. Ja Ham er det, som dannede det navn og skabte det for sig selv, om De kunne se med Guds øje.

Det er Vort ønske just nu at bevæge os bort fra Vort tema for at berette om det, som overgik Koranens Punkt,³⁶ og prise erindringen om Ham, at De måske i alting kan opnå en indsigt, der er født af Ham, der er Den Almægtige, Den Uforlignelige. 51

Overvej og reflekter over Hans dage, da Gud oprejste Ham for at fremme Sin sag og stå som repræsentant for Sit eget Selv. Se hvorledes Han blev angrebet, fornægtet og fordømt af alle; hvorledes folk, når Han gik ud på gaderne og markedspladserne spottede Ham, rystede på hovedet ad Ham og lo ad Ham for at vise deres foragt; hvorledes de hele tiden søgte at slå Ham ihjel. Således var deres handlinger, at jorden i sit uhyre omfang blev indsnævret for Ham, hærskarerne i Det Høje begræd Hans tilstand, tilværelsens fundament blev reduceret til intet og øjnene på de begunstigede i Hans Rige græd såre over Ham. Ja, så grufulde var de lidelser, som de vantro og onde øste ud over Ham, at ingen trofast sjæl kan bære at høre om dem. 52

Dersom disse forvildede sjæle virkelig var standset op 53

for at reflektere over deres adfærd, havde genkendt de søde melodier fra Den Gådefulde Due, der synger på grenene af dette snehvide træ, havde taget imod det, som Gud havde åbenbaret for dem og skænket dem og opdaget frugterne fra Guds træ på dets grene, hvorfor afviste og fornægtede de Ham så? Havde de ikke løftet deres hoved mod himlene for at bønfalde om Hans tilsynkomst? Havde de ikke tryglet Gud om hvert øjeblik at bære dem med Sin skønhed og støtte dem gennem Sit nærvær?

- 54 Men da de var ude af stand til at genkende Guds toner og de guddommelige mysterier og hellige hentydninger, som lå gemt i det, som flød fra Muhameds tunge, og da de forsømte at undersøge sagen i deres eget hjerte og i stedet for fulgte de vildfarne præster, som havde forhindret folkets fremgang i tidligere religiøse ordener, og som vil fortsætte med at gøre så i fremtidige cykler, blev de således tilhyllet fra det guddommelige formål og undlod at drikke af de himmelske strømme og berøvede sig Guds nærvær, manifestationen af Hans inderste kerne og Hans evigheds daggry. Således vandrede de på vildfarelsens stier og ad uagtsomhedens veje, og vendte tilbage til deres bolig i den ild, som nærer sig ved deres egen sjæl. Disse tælles, sandelig, blandt de vantro, hvis navne er blevet indskrevet af

Guds pen i Hans Hellige Bog. Ej heller har de nogen-
sinde fundet eller vil finde en ven eller hjælper.

Havde disse sjæle blot klynget sig trofast til Guds greb 55
manifesteret i Muhameds skikkelse, havde de vendt
sig fuldstændigt til Gud og kastet alt det til side, som
de havde lært fra deres gejstlige, ville Han helt sikkert
have ført dem gennem sin nåde og gjort dem bekendt
med de hellige sandheder, der ligger gemt i Hans uforg-
ængelige ytringer. Det ligger Hans storhed og herlig-
hed fjernt, at Han skulle bortvise en søgende ved sin
dør, forjage fra sin tærskel én, der har sat sin lid til
Ham, og fornægte én der har søgt ly under Hans skyg-
ge, berøve én anerkendelse ved Sin barmhertigheds
kjortelsøm, eller dømme til fjernhed den fattige, som
har fundet Hans rigdommes flod. Men da disse men-
nesker undlod at vende sig fuldt ud til Gud og holde
fast ved Hans kjortelsøms altgennemtrængende nåde
da Sandhedens Dagstjerne viste sig, forlod de ledelsens
skygge og gik ind i vildfarelsens stad. Således fordær-
vedes de selv og fordærvede folket. Således fejlede de,
og vildførte folket. Og således blev de talt blandt
undertrykkerne i himlens bøger.

Nu da Denne Flygtige er nået til dette ophøjede punkt 56
i Sin forklaring af de indre mysterier, vil grunden til
disse fremmedartede sjæles fornægtelse blive beskrevet

i korthed, at det må tjene som et vidnesbyrd for dem, der er begavet med forståelse og indsigt og være et tegn på Min gunst til forsamlingen af trofaste.

- 57 Vid da, at da Muhamed, Koranens Punkt og Den Alherliges Lys, kom med klare vers og lysende beviser manifesteret i sådanne tegn, som det ligger ud over al tilværelses magt at producere, bød Han alle mennesker at følge denne ophøjede og udstrakte sti i overensstemmelse med de forskrifter, som Han havde bragt fra Gud. For den, der anerkendte Ham, genkendte Guds tegn i Hans inderste Væsen, og så i Hans skønhed Guds uforanderlige skønhed, blev kendelsen "genopstandelse", "bjergning", "liv" og "paradis" afsagt. For den, der havde troet på Gud og manifesteringen af Hans skønhed blev oprejst fra uagtsomhedens grav, blev bjerget i hjertets hellige jord, oplivet til troens og vishedens liv og fik adgang til det guddommelige nærværs paradis. Hvilket paradis kan være mere ophøjet end dette, hvilken bjærgning mægtigere og hvilken genopstandelse større? Sandelig, om en sjæl blev bekendtgjort med disse mysterier, ville den fatte det, som ingen anden har fattet.
- 58 Vid da at det paradis, som viser sig på Guds dag, overgår ethvert andet paradis og overgår himlens virkeligheder. For da Gud – velsignet og forherliget er

Han – forseglede profetskabets stude i skikkelse af Ham, som var Hans Ven, Hans Udvalgte og Hans Skat blandt Hans skabninger, som det er blevet åbenbaret fra herlighedens rige: "men Han er Guds udsending og profeternes segl",³⁷ lovede Han alle mennesker, at de ville opnå Hans eget nærvær på genopstandelsens dag. Med dette ville Han understrege storheden i den åbenbaring, som skulle komme, som det i sandhed er blevet manifesteret gennem sandhedens kraft. Og der er med sikkerhed intet paradys større end dette, ej heller noget højere stude, om I reflekterer over Koranens vers. Velsignet være den, som med sikkerhed ved, at han vil opnå Guds nærvær på den dag, når Hans skønhed skal åbenbares.

Om Jeg berettede om alle de vers, der er blevet åben- 59
baret i forbindelse med dette ophøjede tema, ville det trætte læseren og bortlede Os fra Vor hensigt. Det følgende vers vil derfor være tilstrækkeligt for Os; må Deres øjne lindres derved, og må De opnå det, som er blevet bevaret og gemt derinde: "Gud er den, der har rejst himlene uden synlige støtter, derpå satte Han sig på tronen. Han satte solen og månen i tjeneste; hver især må løbe sin bane. Han styrer altet. Han fremlægger tegnene nøjagtigt. Måske bliver I faste i troen på mødet med jeres Herre"³⁸

- 60 Tænk derefter, oh Min ven, over ordene "fast tro" som er nævnt i dette vers. Det siger, at himlene og jorden, tronen, solen og månen alle er blevet skabt med det formål, at Hans tjenere kan have urokkelig tro på Hans nærvær i Hans dage. Ved Guds retfærdighed! Betragt, oh Min broder, dette stades storhed og se folkets tilstand i disse dage, hvor de flygter fra Guds åsyn og Hans Skønhed "som om de var skræmte æsler".³⁹ Om De reflekterede over det, som Vi har åbenbaret for Dem, ville De utvivlsomt fatte Vor hensigt med denne ytring og opdage det, som Vi har ønsket at bibringe Dem inden for dette paradys. Måske kan Deres øjne glæde sig over at se det, Deres øren finde fornøjelse i at høre det, som fremsiges deri, Deres sjæl fortrylles ved at erkende det, Deres hjerte oplyst ved at forstå det og Deres ånd glædet ved den duftende brise, der blæser fra det. Kan hænde De opnår guddommelig nådes tinde og forbliver i den hinsidige heligheds Ridván.
- 61 Over ham, der derimod fornægtede Gud i Hans sandhed, som vendte Ham ryggen og gjorde oprør, som nægtede at tro og stiftede ufred, afsagdes dommen: "ugudelighed", "blasfemi", "død", og "ild". For hvilken blasfemi er større end at vende sig mod manifesteringerne af Satan, at følge glemslens doktorer og

oprørets folk? Hvilken ugudelighed er frygteligere end at fornægte Herren på den dag, når troen selv bliver fornyet og genoplivet af Gud, Den Almægtige, Den Godgørende? Hvilken død er mere ussel end at flygte fra Kilden til evigt liv? Hvilken ild er voldsommere på dommens dag, end at være fremmed over for Den Guddommelige Skønhed og Den Himmelske Stråleglans?

Således lød de ord og ytringer, som de hedenske arabere på Muhameds tid brugte, til at bestride og fælde dom over Ham. De sagde: "De som troede på Muhamed dvælede iblandt os og omgikkes os dag og nat. Hvornår døde de, og hvornår blev de atter vakt til live?" Lyt til det, der blev åbenbaret som svar: "Hvis I nogensinde undrer jer, forunderlig er deres ytringer, de siger, 'Hvad! Når vi er blevet til støv og smuldrende ben, skal vi så gendannes i en ny skabelse?'"⁴⁰ og i en anden passage: "Hvis Du siger, 'I vil blive genopvakt efter døden', så siger de, der er vantro: 'Dette er intet andet end åbenlys trolddom.'"⁴¹ Således spottede og hånedede de Ham, for de havde læst i deres bøger og hørt fra deres gejstlige om benævnelserne "liv" og "død" og forstod dem som dette usammensatte liv og fysiske død og derfor, da de ikke fandt det, som deres forfængelige forestillinger og deres falske og onde sind

- havde undfanget, løftede de stridens bannere og oprørets standarder og antændte krigens flamme. Gud slukkede den imidlertid ved Sin magts kraft, som I atter ser på denne dag med disse vantro og misdædere.
- 63 I denne time da den tillokkende søde vellugt vifter henover Mig fra den evige stad, da længslens henrykkelse har grebet Mig fra pragtens land ved daggryet for verdenernes Dagstjerne over Iraks horisont, og de søde melodier fra Hijáz til Mine øren har bragt adskillelsens gåder, har Jeg til hensigt at berette for Deres eminence en del af det, som Den Gådefulde Due har sunget i det inderste af paradisets hjerte, om den sande mening med liv og død, omend opgaven skulle være umulig. For om Jeg skulle fortolke disse ord for Dem, som det er blevet indskrevet i De Bevogtede Epistler, ville ingen af verdens bøger eller sider kunne rumme det, ej heller kunne menneskers sjæle bære dets vægt. Jeg vil ikke desto mindre omtale det, som passer sig for denne dag og tidsalder, at det må tjene til vejledning til den der ønsker at få adgang til herlighedens tilflugtssted i verdenerne ovenover, at lytte til åndens melodier istemt af denne guddommelige og gådefulde fugl og tælles blandt dem, som har løsrevet sig fra alt undtagen Gud, og som på denne dag glæder sig over deres Herres nærvær.

I skal vide, at "liv" har en dobbelt betydning. Den 64 første angår menneskets tilsynekomst i et elementærligeme og er tydelig for Deres eminence og andre som middagssolen. Dette liv kommer til en ende med den fysiske død, som er en af Gud forordnet og uundgåelig virkelighed. Det liv imidlertid, som er omtalt i profeternes og de udvalgtes bøger, er kundskabens liv; Det vil sige tjenerens anerkendelse af det herlige tegn, hvormed Han der er Kilden til al herlighed har udstyret ham, og hans forvisning om at opnå Guds nærhed gennem Hans sags manifestationer. Dette er det velsignede og evige liv, som ikke forgår: Den der bliver oplivet derved vil aldrig dø, men bestå så længe, som Hans Herre og Skaber vil bestå.

Det første liv, som angår den elementære skikkelse vil 65 komme til sin afslutning, som det er blevet åbenbaret af Gud: "Enhver skal smage døden." Men det andet liv, som opstår af kundskab om Gud, kender ingen død, som det er blevet åbenbaret tidligere: "Dem vil vi lade leve et godt liv."⁴³ Og i en anden passage om martyrerne: "De lever hos deres Herre og bliver forsørget."⁴⁴ Og fra overleveringerne: "Den, som er en sand troende, lever både i denne verden og i verden som skal komme."⁴⁵ Talrige eksempler på lignende ord kan findes i Guds bøger og i deres som legemliggør Hans

retfærdighed. For at fatte Os i korthed har Vi imidlertid stillet Os tilfreds med ovenstående passager.

- 66 O Min broder! Forsag Deres egne ønsker, vend Deres ansigt mod Deres Herre og gå ikke i deres fodspor, som har taget deres fordærvede tilbøjeligheder til deres gud, at De kan hænde vil finde ly i tilværelsens hjerte, under den frelsende skygge fra Ham, der oplærer alle navne og egenskaber. For de, der vender sig bort fra deres Herre på denne dag,, bliver sandelig regnet blandt de døde, skønt de udadtil synes at gå på jorden, blandt de døve, skønt de synes at høre, blandt de blinde, skønt de synes at se, som det er blevet klart fastslået af Ham, der er Herre over Regnskabets Dag: "De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med"⁴⁶ "De vandrer på kanten af en forræderisk bred og træder på randen af en brændende afgrund."⁴⁷ De tager ikke til sig af bølgerne fra dette brusende hav fyldt med rigdomme, men muntret sig med deres egne intetsigende ord.
- 67 I denne forbindelse vil vi fortælle Dem om det, der blev åbenbaret i fordums tid angående "liv", at det måske kan vende Dem bort fra selvets tilskyndelser, befri Dem for Deres fængsels snævre grænser på dette dystre stade og hjælpe Dem til at blive blandt dem, der er retledt i denne verdens mørke.

Han siger, og Han taler sandelig sandt: "Kan den, der er død, og som Vi giver liv og skænker lys til at vandre i blandt mennesker, sammenlignes med den, der befinder sig i mørke, uden at kunne komme ud af det?"⁴⁸ Dette vers blev åbenbaret med henblik på Hamzih og Abú-Jahl, af hvem den første var en troende, og den anden ikke troede. De fleste af de hedenske ledere hånede og latterliggjorde det, blev ophidsede og råbte op: "Hvorledes døde Hamzih? Og hvorledes blev han genopvakt til sit tidligere liv?" Om I omhyggeligt granskede Guds vers, ville I finde mange sådanne udsagn nedfældet i Bogen.

Om der blot blot fandtes rene og pletfri hjerter, så kunne Jeg tildele dem et stænk fra kundskabens oceaner, som Min Herre har skænket Mig, så de kan stige højt op i himlene, medens de vandrer på jorden, og ile over vandene, medens de løber over land, og så de kan samle deres sjæle op i deres hænder og lægge dem ned på deres Skabers sti. Desuagtet er det ikke blevet tilladt at afsløre denne mægtige hemmelighed. Visselig har den i evig tid været et mysterium gemt i Hans magts skatkamre og en hemmelighed skjult i Hans krafts minegange, så ikke Hans trofaste tjenere forsager deres egne liv i håbet om at opnå dette største stade i evighedens riger. Ej heller skal

de, der vandrer i dette tyngende mørke nogensinde opnå det.

- 70 Oh Min broder! Vi har til hver en tid gentaget Vort tema, at alt, der er blevet nedfældet i disse vers, med Guds tilladelse, kan blive klart for Dem, og De kan blive uafhængig af dem, der er nedstyrtet i selvets mørke, og som betræder hovmodets og stolthedens dal, og De kan blive blandt dem, der bevæger sig inden for det evige livs paradís.
- 71 Sig: Oh mennesker! Livets Træ er sandelig blevet plantet i hjertet af det himmelske paradís og skænker liv i alle retninger. Hvorledes kan I undlade at opfatte og erkende det? Det vil i sandhed hjælpe Dem med at fatte alt, hvad denne overbeviste Sjæl har afsløret for Dem af duften fra de guddommelige mysterier. Hellighedens Due kurrer i udødelighedens himmel og formaner Dem til at iklæde Dem en ny dragt, smedet af stål for at skærme Dem fra de i menneskers hentydninger skjulte tvivlens pile, idet den siger: "Den der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige. Det, der er født af kødet er kød; og det, der er født af Ånden er ånd. Du skal ikke undre dig over, at Jeg sagde til dig: I må fødes på ny."⁴⁹
- 72 Tag da din vingeflugt til dette guddommelige Træ og

nyd dets frugter. Saml det op, som er faldet derfra og vogt det trofast. Tænk da over en af profeternes ytringer, idet Han gennem tilslørede hentydninger og skjulte symboler tilkendegav for menneskesjælene, de glade tidender om Den som skulle komme efter Ham, at De med sikkerhed kan vide, at deres ord er uransagelige for alle uden dem, der er begavet med et forstående hjerte. Han siger: "Hans øjne var som luende ild", og "hans fødder som skinnende malm", og "ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd".⁵⁰ Hvordan kunne disse ord tolkes bogstaveligt? Om nogen skulle vise sig med alle disse tegn, ville det visselig ikke være et menneske. Og hvordan skulle nogen sjæl kunne søge hans selskab? Ja, om han viste sig i én by, ville selv indvånerne i den næste fly fra ham ej heller ville nogen sjæl vove at opsøge ham! Og dog, om De ønsker at reflektere over disse udsagn, ville De finde dem af en sådan skøn tale og klarhed, at de markerer de højeste tinder af mæle og visdommens essens. Det forekommer Mig at det er fra dem, at skønhedens sole er opstået og klarhedens stjerner er dæmret og har skinnende strålende.

Se da de tåbelige i fordums tid og de der på denne dag 73
venter et sådant væsens komme! Ej heller ville de
nogensinde vise ham troskab, medmindre han viser sig

i den førnævnte form. Og da et sådant væsen aldrig vil vise sig, således vil de heller aldrig tro. Sådan er i sandhed graden af forståelsen hos disse forhærdede og ugudelige sjæle! Hvorledes kan de, der ikke forstår det tydeligste af det tydelige og det mest åbenbare af det åbenbare nogensinde begribe de uforståelige virkeligheder i de guddommelige forskrifter og kernen i Hans evige visdoms mysterier?

- 74 Jeg vil nu kort forklare den sande mening med denne ytring, at De kan opdage dens skjulte mysterier og blive af dem der erkender. Undersøg da og døm ret det som Vi vil åbenbare for Dem, at kan hænde De vil blive talt blandt dem, der i Guds øjne er retsindige i disse sager.
- 75 Vid da at Han der ytrede disse ord i herlighedens riger havde til hensigt at beskrive egenskaberne hos Ham, der skal komme med så tilslørede og gådefulde benævnelser, at det unddrager sig forståelse hos vildfarelsens folk. Se, når Han siger: "Hans øjne var som luende ild", hentyder Han blot til at Den Lovedes skarpsyn og den stærke vision, der med sine øjne bortbrænder hvert slør og tildækning og gør de evige mysterier kendte i den betingede verden og skelner de ansigter, der er skjult med helvedes støv fra dem, der skinner med paradisets lys.⁵¹ Om ikke Hans øjne var gjort af

Guds flammende ild, hvorledes kunne Han da fortære hvert slør og brænde bort alt, hvad folk ejer? Hvorledes kunne Han se Guds tegn i Hans navnes riger og i skabelsens verden? Hvorledes kunne Han se alle ting med Guds alt-opfattende øje? Således har vi tildelt Ham et gennemtrængende klarsyn på denne dag. Om I blot ville tro på Guds vers! For sandelig, hvilken ild er voldsommere end denne flamme, der skinner i Hans øjnes Sinai, hvorved Han fortærer alt, hvad der har tilsløret verdens folk? Umådeligt ophøjet vil Gud bestå over alt, der er blevet åbenbaret i Hans ufejlbarlige epistler vedrørende mysterierne om begyndelsen og enden, indtil den dag hvor Udråberen vil råbe, den dag hvorpå vi alle skal vende tilbage til Ham. Men hensyn til ordene "hans fødder var som skinnende malm", betyder dette Hans standhaftighed, da Han hørte Guds kalden, der bød Ham: "Vær retlinet, som du er blevet befalet."⁵² Han vil være så standhaftig i Guds sag og udvise en sådan fasthed på Hans magts sti, at selvom alle jordens og himlens magter fornægtede Ham, ville Han ikke tøve med at forkynde Hans sag, ej heller flygte fra Hans befaling om at udbrede Hans love. Nej, han ville snarere stå så fast som de højeste bjerge og de mest knejsende tinder. Han vil være urokkelig i sin lydighed over for Gud og stand-

haftigt åbenbare Hans sag og proklamere Hans ord. Ingen hindring vil hæmme Ham, ej heller vil de genstridiges fordømmelse afskrække Ham eller de vantros fornægtelse få Ham til at vakle. Al hadet, afvisningen, uretfærdigheden og vantroen, som Han er vidne til, vil blot styrke Hans kærlighed til Gud, vil øge Hans hjerter længsel, øge jublen i Hans sjæl og fylde Hans bryst med lidenskabelig hengivelse. Har De nogensinde i denne verden set malm stærkere eller en klinge skarperre eller et bjerg stejlere end dette? Han skal sandelig stå på Sine ben og vende Sit ansigt mod alle jordens indbyggere, og vil ikke frygte nogen, til trods for det, som De ved, folk har for vane at begå. Forherliget være Gud som har indsat Ham og kaldt Ham frem! Magtfuld er Gud til at gøre hvad Han ønsker. Han er i sandhed Hjælpen i fare, den Selvbestående.

- 77 Og videre siger Han: "Og ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd." De skal vide, at da sværdet er et redskab, der deler og sønderkløver, og da der fra profeternes og Guds udvalgte munde udgår det, der adskiller den troende fra den vantro og den elskende fra den elskede, er denne vending blevet brugt således, og bortset fra denne deling og adskillelse er der ikke ment noget andet. Så da Han, som er Det Første Punkt og Den evige Sol, med Guds tilladelse ønsker at

samle hele skabelsen sammen, at oprejse dem fra deres egne egoers grave, og skille dem fra hinanden, skal Han udtale blot et vers fra Ham, og dette vers skal skille sandt fra falsk fra denne dag til opstandelsens dag. Hvilket sværd er hvassere end dette himmelske sværd, hvilken klinge skarpere end dette ufordærlige stål, der overskærer ethvert bånd og derved adskiller den troende fra den vantro, fader fra søn, broder fra søster og den elskende fra den elskede?⁵³ For den er en sand troende, der tror på det, der er blevet åbenbaret for ham, og den der vender sig bort er en vantro, og en så uigenkaldelig adskillelse indfinder sig mellem dem, at de vil ophøre med at omgås med og færdes blandt hinanden i denne verden. Og således er det mellem fader og søn, for om sønnen tror og faderen nægter, vil de være adskilt og for evigt på afstand af hinanden. Ja, De er endog vidne til, hvorledes sønnen slår sin fader og faderen sin søn ihjel. Betragt i samme lys alt, hvad Vi har forklaret og berettet for Dem.

Om De betragtede alting med et skarpsindigt øje, ville De sandelig se, at dette guddommelige sværd sønderkløver slægtled. Om De kunne forstå! Alt dette er på grund af adskillelsens ord, som gives til kende på Dommens og Adskillelsens Dag, om blot mennesker ville give agt herpå i deres Herres dage. Ja, om De blot

kunne skærpe Deres syn og danne Deres hjerte, ville De blive vidne til, at alle de stoflige sværd, som til alle tider har dræbt de vantro og bekriget de ugudelige, udgår fra dette guddommelige og usynlige sværd. Åbn da Deres øjne at De kan se alt hvad Vi har åbenbaret for Dem og nå frem til det, som ingen anden er nået frem til. Sandelig udråber Vi: Priset være Gud, Han som er Herren over Regnskabets Dag."⁵⁴

- 79 Ja, eftersom disse mennesker har undladt at erhverve sand kundskab fra dens kilde og udspring og fra det hav med frisk og blidt flydende vande, som med Guds tilladelse flyder gennem de rene og uplettede hjerter, er de blevet tilsløret fra det, Gud har haft til hensigt med disse ord og hentydninger og er forblevet indespærret i deres egne egoers fængsel.
- 80 Vi giver Gud tak for det, som Han har skænket os af Sin nåde. Han er det, som har ladet os overbevise om sandheden i Hans tro – en tro som jordens og himlens samlede styrker er ude af stand til at modstå. Han er det, som har sat os i stand til at anerkende Ham på Hans nærværs dag, for at vidne om Ham, som Gud skal åbenbare i den anden Genopstandelse og at være blandt dem, der har troet på Ham inden Hans tilsynkomst, at Hans gunst kan blive gjort fuldkommen for os og for hele menneskeheden.

Men lyt, oh Min broder, til Min klage over dem, der 81
hævder at være knyttet til Gud og med tilkendegivelserne af Hans kundskab og dog følger deres fordærvede tilbøjeligheder, fortærer deres næstes føde, er fordrukne, begår mord, bedrager og bagtaler hverandre, udslynger bagvaskelser mod Gud og har for vane at tale falsk. Folk tilskriver Os alle disse handlinger, medens gerningsmændene forbliver skamløse over for Gud. De kaster det som Han har pålagt dem til side, og udøver det som Han har forbudt. Dog sømmer det sig for sandhedens folk, at tegnene på ydmyghed skinner på deres ansigter, at hellighedens lys stråler fra deres åsyn, at de vandrer på jorden som var de i Guds nærhed og adskiller sig ved deres gerninger fra alle jordens indvånere. Deres tilstand skal være sådan, at deres øjne ser Hans magts beviser, deres tunger og hjerter nævner Hans navn, deres fødder rettes mod Hans nærheds land, og deres hænder griber fast i Hans forskrifter. Og om de gik gennem en dal af rent guld og miner af ædelt sølv, bør de betragte dem som værende fuldstændig uværdige for deres opmærksomhed.

Disse mennesker har imidlertid vendt sig bort fra alt 82
dette og i stedet skænket deres hengivenhed til det, som er i overensstemmelse med deres egne fordærvede tilbøjeligheder. Således strejfer de om på hovmodets og

stolthedens ødemark. Jeg vidner i dette øjeblik om at Gud er fuldstændig fri for dem, og det er Vi også. Vi bønfaller Gud om ikke at lade Os omgås dem hverken i dette liv eller i det liv, som kommer. Han er sandelig Den Evige Sandhed. Der er ingen anden Gud end Ham og Hans magt er lig med alting.

- 83 Drik da dybt, oh Min broder, af de levende vande, som Vi har fået til at flyde i disse ords oceaner. Det synes Mig storhedens have bruser i dem, og guddommeligt dyds ædelstene skinner i dem og på dem. Affør Dem da det, som udelukker Dem fra dette bundløse, karmoisinrøde hav, og til råbet "I Guds navn og ved Hans nåde!" kast Dem deri. De skal ikke skræmmes af nogen. Sæt Deres lid til Gud, Deres Herre, for Han er fyldestgørende for den der stoler på Ham. Han vil sandelig beskytte Dem og i Ham vil De hvile i sikkerhed.
- 84 Vid endmere, at i denne helligste og strålende stad vil De finde at den vejfarende er beskeden over for alle mennesker og ydmyg over for alting. For intet ser han uden at han opfatter Gud i det. Han ser Guds lysende herligheder i Hans åbenbarings Lys, som har omgivet skabelsens Sinai. På dette stadie må den vejfarende ikke kræve hæderspladsen i nogen forsamling eller vandre før andre i ønsket om at prale og ophøje sig. Hellere skal han se sig selv som til alle tider stående i

sin Herres nærvær. Han bør ikke ønske for nogen hvad han ikke ønsker for sig selv, ej heller tale om det som han ikke ville tåle at høre talt af en anden, ej heller ønske det for nogen sjæl som han ikke ville have ønsket for sig selv. Det sømmer sig snarere for ham at vandre på jorden med faste skridt i Hans nye skabelses rige.

Vid imidlertid at den søgende ved begyndelsen af sin 85 færd er vidne til forandring og forvandling, som det allerede er blevet omtalt. Dette er utvivlsomt sandheden, som den er blevet åbenbaret angående de dage: "På den dag, hvor jorden vil blive byttet ud med en anden jord"⁵⁵ Dette er sandelig de dage, hvis lige intet dødeligt øje nogensinde har set. Velsignet er den, der når frem til dem og indser deres fulde værd. "Vi sendte Moses ud med Vore tegn: 'Bring dit folk ud af mørket og ind i lyset og mind dem om Guds skæbne-dage.'⁵⁶ Og disse er i sandhed Guds dage, om I blot vidste det.

På dette stade er alle forvandler og skiftende virke- 86 ligheder åbenbare for Dem. Den der benægter denne sandhed har visselig vendt sig bort fra Guds sag, gjort oprør mod Hans herredømme og bestredet Hans suverænitet. For det er i sandhed i Hans magt, som forvandler jorden til en anden jord, at forvandle alt der

dvæler og bevæger sig derpå. De skal derfor ikke forundres over hvorledes Han vender mørke til lys, lys til mørke, uvidenhed til kundskab, vildfarelse til vejledning, død til liv og liv til død. Det er på dette stade at forvandlingens lov træder i kraft. Tænk over dette, om De er af dem der betræder denne sti, at alt hvad De spurgte denne Ydmyge om kan blive gjort klart for Dem, og at De må hvile i denne vejlednings tabernakel. Thi Han gør hvad Han vil og forordner hvad end Han vil. Han skal ej heller udspørges om Sine gerninger, medens alle mennesker skal udspørges om enhver af deres gerninger.⁵⁷

- 87 Oh Min broder! På dette stadium, som markerer begyndelsen på rejsen, vil De se adskillige stadier og forskellige tegn, som det blev omtalt i forbindelse med Ransagelsens Stad. Alt dette er sandt på hver sit plan. Det sømmer sig for Deres eminence på dette stade at betragte enhver skabt ting på sin egen plads og hverken ydmyge eller ophøje dens sande rang. For eksempel, om De indskrænker den usete verden til skabelsens rige ville dette være ren og skær blasfemi, og det omvendte ville ligeledes være essensen af ugudelighed. Om De imidlertid beskriver den usete verden og skabelsens rige inden for deres eget stade, ville dette være en ubestridelig sandhed. Med andre ord, om De skul-

le bevidne nogen som helst forvandling i den guddommelige enheds rige, kunne ingen større synd tænkes i hele skabelsen, men om De ser forvandling i dens eget sted og forstår derefter, ville ingen skade kunne ramme Dem.

Ved Min Herre! Uagtet alt hvad Vi har åbenbaret for Dem om ytringens gåder og graderne af forklaring, synes det Mig, at Jeg ikke har udtalt et eneste bogstav fra den skjulte kundskab i Guds ocean og om kernen af Hans uransagelige visdom. Om Gud vil, vil Vi inden længe fuldføre dette til sin fastsatte tid. Sandelig, Han husker alle ting på eget sted, og Vi priser Ham i sandhed alle. 88

De skal ydermere vide, at den fugl som løfter sine vinger til flugt i det højeste riges atmosfære, aldrig vil blive i stand til at hæve sig til den hinsidige helligheds himmel ej heller smage de frugter, som Gud har frembragt deri, ej heller drikke af de strømme, som Han har bragt til at flyde i dens midte. Og om den skulle nyde blot en dråbe deraf, ville den straks gå til grunde. Som De bevidner i disse dage med hensyn til dem der foregiver troskab mod Os og dog udøver sådanne gerninger, ytrer sådanne ord og fremsætter sådanne påstande som de har. Det synes Mig at de ligger som døde inden i deres egne slør. 89

- 90 Begrib på samme måde ethvert stadium, tegn og betydning, at De må opfatte alle ting på deres rette plads og se alt i sit rette lys. For på dette stadium, Den Guddommelige Enheds Stad, findes de der er gået om bord på den guddommelige ledelses ark og rejst gennem den guddommelige enheds højder. De vil se skønhedens lys i deres ansigter og herlighedens gåder i deres menneskelige templer. De vil opfatte den moskusladede vellugt fra deres ord og se tegnene på Hans herredømme i alle deres gerninger. De vil ej heller blive tilsløret af deres gerninger, som har undladt at drikke fra krystalkilderne eller er nået til hellighedens stader og som følger deres selviske ønsker og spreder uro i landet alt imens de tror sig retledet. Det er sandelig om dem det siges: "Det er de foragtelige og tåbelige, der følger enhver højkrøstet bedrager og som vajer for enhver ny vind."⁵⁸ Stadierne på denne rejse, dette stade og denne bolig er klare og åbenbare for Dem og kræver ingen yderligere forklaring.
- 91 De skal vide at alt hvad De har hørt og bevidnet, som den Sandhedens Dagstjerne, Det Første Punkt, har tilskrevet sig fra tidligere tiders betegnelser blot er på grund af menneskers svaghed og intrigerne i skabelsens verden. I andre henseender drejer alle navne og egenskaber sig omkring Hans Kerne og kredser om

Hans helligdoms tærskel. For det er Ham der oplærer alle navne, åbenbarer alle egenskaber, skænker liv til alle væsener, kundgør de guddommelige vers og opstiller de hellige tegn. Ja, om De ser med Deres indre øje vil De finde, at alle uden Ham visner til fuldstændig intethed og bliver som glemte ting i Hans hellige nærhed. "Gud var alene; Der var ingen andre ved Hans side. Han forbliver nu, hvad Han altid har været." Da det er blevet fastslået at Gud – helliget og forherliget være Han – var alene og at der ingen var ved Hans side, hvorledes kan da loven om forandring og forvandling gælde her? Om De reflekterede over det, som Vi har afsløret for Dem ville ledelsens dagstjerne skinne strålende for Dem på denne evigtvarende morgen, og De ville tælles blandt de fromme deri. De skal ydermere vide, at alt hvad Vi har omtalt vedrørende disse rejser kun er tiltænkt de udvalgte blandt de retfærdige. Og skulle De anspore åndens ganger og gennemrejse himlens græsgange, ville De fuldende alle disse rejser og opdage hver en gåde på mindre end et øjeblik.

Oh Min broder! Om De er en ridder på denne skueplads il da gennem vishedens lande, at Deres sjæl kan udfris af vantroens trældom på denne dag og De kan fornemme de søde vellugte fra denne have. Sandelig,

de duftmættede briser som bærer denne stads vellugt, vifter over alle regioner. Forspild ikke Deres andel deraf og vær ikke af de uagtsomme. Hvor smukt er det ikke blevet sagt:

- 94 Hans vellugtende ånde spredt over de østlige lande
 Kunne vel
 for de syge i vesten gendanne deres lugtesans!⁵⁹
- 95 Efter denne himmelske rejse og gådefulde opstigning vil den vejfarende træde ind i Forundringens Have. Om jeg afslørede for Dem dette stades virkelighed ville De sørge over og begræde denne Tjeners tilstand, som vedbliver at være i hænderne på disse vantro; som er blevet rådvild ved hans tilstand og er fortabt i forvirring i dette bundløse ocean. De lægger råd op hver dag om at dræbe Mig og søger hver time at forvise Mig fra dette land, som de forviste Mig fra et andet land. Og dog, denne Tjener står rede for dem og venter på hvad Den Almægtige har forordnet og bestemt for Os. Ej heller frygter Jeg nogen sjæl omgivet som Vi kan være af sådanne prøvelser og trængsler, som påføres af de onde og de hadefulde og i denne time omringet af myriader af ulykker og sorger. "Noahs flodbølge er blot et mål for de tårer Jeg har udgydt, og Abrahams

ild et udbrud fra Min sjæl. Jakobs sorg er blot en genspejling af Mine sorger, og Jobs trængsler en brøkdæl af Min ulykke."⁶⁰

Om Jeg for Deres eminence skulle berette om den 96
svære modgang der har mødt Mig, ville De blive så bedrøvet at De ville opgive at nævne alt og glemme Dem selv, og alt hvad Herren har skabt på jorden. Men da Vi ikke ønsker dette, har Jeg skjult åbenbaringen af det guddommelige bud i Bahás hjerte og tilsløret det for øjnene hos alle, der bevæger sig i skabelsens rige, at det må ligge skjult i Den Usetes tabernakel, indtil det tidspunkt da Gud vil have åbenbaret dets hemmelighed. "Intet i himlene eller på jorden kan undslippe Hans kundskab, og Han opfatter, sandelig alt."⁶¹

Da Vi er afvejet fra Vort tema, lad Os da lægge disse 97
hentydninger til side og vende tilbage til Vor diskussion om denne stad. Sandelig, den der træder derind skal frelses, og den der vender sig bort derfra vil visse-
lig forgå.

Oh De der er omtalt i disse epistler! De skal vide, at 98
den der begiver sig ud på denne rejse vil undre sig over tegnene fra Guds kraft og de underfulde vidnesbyrd om Hans værk. Forvirring vil gribe ham fra alle sider, som det også er blevet bevidnet af den kerne af udø-

delighed fra hærskarerne i det høje: Forøg min undren og forbløffelse ved Dig, oh Gud!⁶² Godt er det blevet sagt:

- 99 Jeg vidste ikke hvad undren var
 Førend jeg gjorde Din kærlighed til min sag.
 Oh hvor forunderligt det ville være
 om jeg ikke blev forundret over Dig!⁶³
- 100 I denne dal går de vejfarende vild og forgår, inden de finder deres endelige bolig. Nådige Gud! Så umådelig er denne dal, så stor denne stad, en stad, hvori Guds udvalgte og de rene af hjerte overvældes af undren og ærefrygt. Og Vi siger: "Lovpriset være Gud, verdenernes Herre."
- 101 Og om tjeneren stiger op til endnu ædlere højder, forlader denne dødelige verden af støv, og søger at stige op til den himmelske bolig, da vil han komme fra denne stad til Den Absolutte Intetheds Stad, det vil sige at dø fra selvet og leve i Gud. På dette stade, denne mest ophøjede bolig, denne rejse af yderste selvudslettelse, glemmer den vejfarende sin sjæl, ånd, krop og selve væsen, nedsænker sig i intethedens hav og lever på jorden som en, der ikke findes værdig at omtale. Ej heller vil nogen finde noget tegn på hans eksistens, for han er forsvundet fra de synliges rige og opnået selvfor nægtelsens højder.

Om Vi berettede om mysterierne i denne stad, ville 102
menneskenes hjerters herredømme blive lagt øde i
deres intense længsel efter dette mægtige stade. For
dette er det stade, hvorpå Den Elskedes skinnende her-
ligheder bliver åbenbaret til den oprigtige elskende og
Vennens strålende lys bliver kastet på det løsgjorte
hjerter, som er Ham hengiven.

Hvorledes kan en sand elskende fortsætte med at være 103
til, når først Den Elskedes skinnende herligheder
åbenbares? Hvorledes kan en skygge bestå, når først
solen er skinnet frem? Hvorledes kan et hengivent
hjerter være til foran eksistensen af Genstanden for dets
hengivenhed? Ja, ved Den i hvis hånd min sjæl hviler!
På dette stade vil den søgendes fuldstændige overgivel-
se og lutter udsettelse foran hans Skaber være af en
sådan art, at om han søgte i øst og vest og gennemrej-
ste land, hav, bjerg og slette, ville han ikke finde noget
spor af sit eget selv eller af nogen anden sjæl.

Nådige Gud! Om det ikke var af frygt for tyranniets 104
Nimrod og beskyttelse af retfærdighedens Abraham,
ville jeg åbenbare for Dem det, som, hvis De kunne
opgive selvet og begæret, ville sætte Dem i stand til at
klare Dem uden noget andet og at drage nær til denne
stad. Vær imidlertid tålmodig, indtil det tidspunkt
hvor Gud vil have proklameret Sin sag. Han belønner

sandelig overmåde dem, der vil udholde med langmodighed.⁶⁴ Indånd da åndens søde vellugte fra de skjulte betydningers klædningsstykke og sig: "Oh I der er nedsænket i uselvskhedens ocean! Il til Udødelighedens Stad, om I søger at bestige dens tinder." Og Vi udbryder: "Vi tilhører Gud, og til Ham vender vi tilbage."⁶⁵

105 Fra dette mest ophøjede og fornemme stade, og fra dette mest sublime og strålende plan, træder den søgende ind i Udødelighedens Stad, for der at hvile i al evighed. På dette stade ser han sig selv indsat på uafhængighedens trone og fornemhedens sæde. Da vil han fatte betydningen af det, som er blevet åbenbart før hen om den dag "vil Gud af sin overflod holde hver især skadesløs."⁶⁶ Godt for dem, der har opnået dette stade og har slukket deres tørst fra dette snehvide bæger foran denne karmoisinrøde søjle.

106 Når han på denne rejse har nedsænket sig i udødelighedens ocean, befriet sit hjerte fra alle bånd undtagen til Ham og opnået det evige livs højeste tinder, vil den søgende ikke se nogen tilintetgørelse hverken for sig selv eller nogen anden sjæl. Han vil drikke af udødelighedens bæger, vandre i dens land, svinge sig op i dens atmosfære, omgås dem der er dens legemliggørelser, spise af de uforgængelige og ufordærvelige frugter

fra evighedens træ og, i udødelighedens ædle højder, for evigt tælles blandt beboerne i det evigtvarende rige. Alt hvad der findes i denne stad skal visselig vare ved og aldrig forgå. Om De med Guds tilladelse træder ind i denne sublime og fornemme have, vil De finde dens sol i sin middags glans, at aldrig gå ned, at aldrig formørkes. Det samme kan siges om dens måne, dens firmament, dens stjerner, træer og oceaner og om alt hvad der hører disse til eller findes deri. Ved Ham for uden hvem der ikke er nogen anden Gud! Om Jeg skulle berette fra denne dag og til enden, der ikke har nogen ende, om dens underfulde egenskaber, ville den kærlighed Mit hjerte nærer til denne helliggjorte og evige stad aldrig blive udtømt. Jeg skal imidlertid bringe Mit tema til ende, da tiden er kort og den spørgende utålmodig, og da disse hemmeligheder ikke må røbes åbent undtagen med samtykke fra Gud, Den Almægtige, Den Alt-betvingende.

Inden længe vil de trofaste, på den anden genopstandelses dag skue Ham som Gud vil give til kende, stige ned med denne stad fra Det Usetes himmel sammen med en skare af Hans ophøjede og foretrukne engle. Stor er derfor velsignelsen for den, der opnår Hans nærvær og ser Hans åsyn. Vi nærer visselig alle dette håb og udbryder: "Lovet være Han,

for sandelig Han er Den Evige Sandhed, og til Ham vender vi tilbage!"

- 109 De skal endvidere vide, at om nogen, som har opnået disse stader og indladt sig på disse rejser bliver et bytte for stolthed og forfængelighed, vil han i samme øjeblik blive til intet og vende tilbage til det første trin uden at opdage det. Ja, de der søger og længes efter Ham på disse rejser kendes på dette tegn, at de ydmygt bøjer sig for dem, der har troet på Gud og Hans vers, at de er beskedne foran dem, der er draget Ham nær og til manifesteringerne af Hans skønhed, og at de bøjer sig i underkastelse for dem der er fast forankret på Guds sags fornemme højder og foran dens majestæt.
- 110 For om de nåede den endelige genstand for deres søgen efter Gud og deres opnåelse af Hans nærvær, ville de blot have nået det paulun, som er blevet opført i deres eget hjerte. Hvorledes kunne de da nogensinde håbe på at stige op til de riger, der ikke er blevet bestemt for dem eller skabt for deres stade? Ja de ville end ikke, selvom de rejser fra evighed til evighed, nå til Hans nærvær, som er tilværelsens inderste hjerte og hele skabelsens akse, ved Hvis højre hånd storhedens oceaner flyder, og ved Hvis venstre hånd magtens floder strømmer, og Hvis forgård ingen nogensinde kan håbe at nå til, hvor meget mindre selve Hans paulun!

For Han dvæler i ildens ark, iler i ildens sfære, gennem ildens ocean, og bevæger sig i ildens atmosfære. Hvorledes kan han, som er blevet dannet af modsatte elementer, nogensinde betræde, eller endsige nærme sig denne ild? Om han gjorde dette, ville han øjeblikkeligt fortæres.

De skal endvidere vide, at om hjælpens reb, der binder 111 denne mægtige akse til jordens og himlens beboere, blev afskåret, ville de alle helt sikkert forgå. Store Gud! Hvorledes kan det nedre støv nå Ham, der er herrernes Herre? Umådelig ophøjet er Gud over det, som de forestiller sig i deres hjerter, og umådelig forherliget er Han hinsides det, som de tilskriver Ham.

Ja, den søgende når et stade, hvor det, som er blevet 112 ham forordnet, ikke kender nogen grænser. Kærlighedens ild flammer i den grad i hans hjerte, at den griber beherskelsens tøjler fra hans hænder. Hvert nyt øjeblik øges hans kærlighed til hans Herre og drager ham nærmere til sin Skaber, på sådan vis at om hans Herre var i nærhedens øst, og han dvæler i fjernhedens vest og besidder alt, hvad er på jorden og i himlen af rubiner og guld, så ville han forsage det hele og styrte frem til Den Attrædes land. Og om De finder ham anderledes, kan De med sikkerhed vide, at han er en løgnagtig bedrager. Vi tilhører, sandelig alle Ham,

som Gud vil åbenbare i den anden genopstandelse, og ved Ham vil vi atter blive vakt til live.

- 113 Eftersom Vi i disse dage ikke har løftet de slør der skjuler Guds Sags Åsyn, og ej heller afsløret for mennesker frugterne af disse stader, som det er blevet Os forbudt at skildre, ser De dem berusede af ligegyldighed. I modsat fald ville De, om herligheden i dette stade blev åbenbaret for mennesker i et omfang der er mindre end et nåleøje, blive vidne til, at de forsamledes foran den guddommelige nådes tærskel og se dem ile fra alle sider til nærhedens forgård i den guddommelige herligheds riger. Vi har imidlertid, som tidligere nævnt, skjult det, så de, der tror, kan skelnes fra dem der benægter, og de der vender sig til Gud kan adskilles fra dem der vender sig bort. Jeg forkynder i sandhed: "Der er ingen magt eller styrke uden Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående."
- 114 Fra dette stade stiger den vejfarende op til denne Stad, som ikke har noget navn eller nogen beskrivelse, og hvorom man hverken hører lyd eller omtale. Deri flyder evighedens oceaner, mens denne stad selv drejer sig om evighedens sæde. Derinde skinner Den Usetes sol strålende over Den Usetes horisont, en sol der har sine egne himle og sine egne måner, som har del i dens lys, og som står op fra og går ned på Den Usetes ocean. Jeg

kan ej heller håbe på at videregive blot en dugdråbe af det som er blevet forordnet derinde, da ingen er bekendt med dens mysterier uden Gud, dens Skaber og Former, og Hans manifestationer.

De skal endvidere vide, at da Vi påtog os at åbenbare disse ord og satte nogle af dem på skrift, var det Vor intention at belyse for Deres eminence, i de søde tonefald hos Guds velsignede og særligt foretrukne, alt det som Vi tidligere havde nævnt af profeternes ord og budbringernes udsagn. Tiden savnedes imidlertid, og den rejsende som kom fra Deres nærvær havde stort hastværk og var ivrig efter at vende tilbage. Derfor har Vi afkortet Vor afhandling og stillet Os tilfreds med så lidt, uden at fuldføre beskrivelsen af disse stader på en sømmelig og passende måde. Vi har sandelig udeladt beskrivelsen af store stæder og mægtige rejser. Således var kurerens hastværk, at Vi endda forsagede omtale af de to ophøjede rejser, Resignationens og Tilfredshedens rejser.

Og dog, om Deres eminence grunder over disse korte erklæringer, vil De helt sikkert tilegne Dem enhver kundskab og opnå Genstanden for al lærdom og udbryde: "Disse ord rækker for hele skabelsen, både den synlige og den usynlige."

Ikke desto mindre, om kærlighedens ild brænder i

Deres sjæl, ville De spørge: "Er der mere endnu?" Og
Vi siger: "Priset være Gud, verdensernes Herre."

NOTER

- ¹ Shoghi Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), p. 110
- ² Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1994) p. 26
- ³ Jvf. Koranen 67:3
- ⁴ Jvf. Koranen 24:35
- ⁵ Matt. 24:19
- ⁶ Jvf. Matt.24:29-31
- ⁷ Markus 13:19
- ⁸ Jvf. Lukas 21:25-28
- ⁹ Johannes 15:26-27
- ¹⁰ Johannes 14:26
- ¹¹ Johannes 16:5-6
- ¹² Johannes 16:7
- ¹³ Johannes 16:13
- ¹⁴ Imamerne i shi'ih islam
- ¹⁵ Jesus
- ¹⁶ Jvf. Mattæus 24.35; Markus 13:31; Lukas 21:33
- ¹⁷ Den Antikrist, som man troede ville vise sig ved Den Lovedes komme, og som skulle strides med og endelig blive overvundet af Ham.
- ¹⁸ En anden skikkelse, som man troede ville løfte oprørets banner mellem Mekka og Damaskus ved Den Lovedes komme.
- ¹⁹ Koranen 16:43
- ²⁰ En troldmand ved Faraos hof på Moses' tid.
- ²¹ Koranen 83:6; 2:89
- ²² Imámerne i shi'ih islam
- ²³ Koranen 29:2
- ²⁴ Koranen 2:156
- ²⁵ Koranen 29:69
- ²⁶ Koranen 2:282
- ²⁷ Fra en overlevering (Hadith)
- ²⁸ ds
- ²⁹ Koranen 30:30
- ³⁰ Koranen 48:23
- ³¹ Koranen 67:3
- ³² Koranen 17:110
- ³³ Koranen 57:3
- ³⁴ Den tolvte Imám, Muhamed al-Mahdí, Hassan al-'Askaris søn
- ³⁵ I henhold til shiittisk overlevering, er dobbelt-byerne Jábulqá og Jábulqá Den Skjulte Imáms (Den Lovedes) hvilested, hvorfra han vil fremstå på Dommedagen.
- ³⁶ Muhamed
- ³⁷ Koranen 33:40
- ³⁸ Koranen 13:2
- ³⁹ Koranen 74:50
- ⁴⁰ Jvf. Koranen 13:5
- ⁴¹ Koranen 11:7
- ⁴² Koranen 3:185

- ⁴³ Koranen 16:97
- ⁴⁴ Koranen 3:169
- ⁴⁵ Fra en Hadith
- ⁴⁶ Koranen 7:179
- ⁴⁷ Jvf. Koranen 9:109 og 3:103
- ⁴⁸ Koranen 6:122
- ⁴⁹ Johs. 3:5-7
- ⁵⁰ Jvf. Johs. Åbenbaring 1:14-16;
2:18; 19:15
- ⁵¹ Jvf. Koranen 80:41, 83:24
- ⁵² Koranen 11:112
- ⁵³ Jvf. Lukas 12:53
- ⁵⁴ Jvf. Koranen 1:4
- ⁵⁵ Koranen 14:48
- ⁵⁶ Koranen 14:5
- ⁵⁷ Jvf. Koranen 21:23
- ⁵⁸ En udtalelse af Imám 'Alí
- ⁵⁹ Fra Dívánen af Ibn-i-Fárid
- ⁶⁰ ds.
- ⁶¹ Jvf. Koranen 10:61; 34:3
- ⁶² Fra en overlevering (hadith)
- ⁶³ Fra Dívánen af Ibn-i-Fárid
- ⁶⁴ Jvf. Koranen 39:10
- ⁶⁵ Koranen 2:156
- ⁶⁶ Koranen 4:130
- ⁶⁷ Jvf. Koranen 50:30

